

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de pace publica & priuata. cap. 5.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

De charitate Liber IIII. 269^a

cupiens obesse alienæ. Et cum tam immoderate ferrī cœperis, ad iurgia vsque contumeliasque peruenies, post rixas ne manibus quidē temperabis. In nullo pror sus pharisæis cedens, qui tentarunt prius illum quem oderant, capere in sermone, vt captum accusarent, & eadem malitia os eorum qui ipsum in Hierusalem eun tem laudibus prosequerantur, obstruere volebant, iubentes vt tacerent. Deinde etiam edicto statuerant, vt si quis eum cōfiteretur Christum, extra synagogam fieret. Postremo cum nullum finem inueniret inuidiz, quandiu viueret ille cui inuidebatur, falsis testimonij circūuentū accusant, & totis aīs ad necem innocētis malevoli homines cōcitatā. Neq; ideo te excusatū putes, q; pharisæi iustū p̄secuti sint, tu peccatorem. Neminem sic odiſſe debes, vt nocere velis. Proinde æquales patienter feras, in minores ita animaduertas, vt crimen detestari, illos aut̄ diligere videare. Ob hoc scelestus plectitur ab illo qui præſit, vt a scelere desistat, & alii poena eius territi, tale aliquid committere vereantur. Quod si dñs etiam seruū puniendo diligere debet, quomō tibfas erit in conseruum tuum debachari vel fæuire vel le? Quem certe nisi corde odiſſe desinis, quis re atq; ope non offenderis, tanti criminis reus cōprobaberis, quantum mali ei optabis. Cuicūq; enim ex odio perniciem cōcupieris, eius interemptor es, dicente Iohāne apostolo, 1. Iohan. 3. Omnis q; odit fratrem suum, homicida est. Nemo itaq; odio erit habendus, q; ad imaginē & similitudinem dei creatus est, q; Christi sanguine redemptus est. Si malus, improbus, scelestus fuerit, cura si potes, si nō potes, opta, & deum pro illo dep̄care, vt dimissa negotia abieciſque vitiis ad virtutis viam conuertatur & viuat.

De pace publica & priuata. Cap. V.

Porro ipsius charitatis vinculum pax est. Concorditer viuant oportet, qui diu inter se amare cupiunt, non incongrue igitur de pace colenda nunc disserendum occurrit. Pax quædam publica est, quædam priuata. Publicam pacem dicimus, cum

R. 2

ab armis fœdere intercedente quies est, & nec offensam
 meruit ciuitas, nec offendere exterros parat, sed multa
 status sui trāquillitate gaudet, ac reb⁹ quas possidet trui
 tur per quam iucunde. Cæterum huic tantæ ciuitum qui
 eti subrepere orium solet atque ignauia . exinde luxu-
 riæ vicia scaturiunt, quibus corrupti multorum animi
 dum externam pacem fouent, domesticam perturbant
 & inter se dissidere incipiunt, postquam foris hostem
 diu non senserunt . Quod ne tibi contingat, summope-
 re erit porvidendum, id est, pax quæ prodesse debet ne
 tibi noceat . Cum ergo & prædiorum tuorum prouen-
 tus nullo diripiente integer intactusque seruabitur, &
 ex commercio liberæ negotiationis plurimum lucri ac-
 cedet, deo gratias age, & ea quæ benignè suppeditan-
 tur, non ad luxum tibi dari existimā, sed ad exercen-
 dæ virtutis occasionem . Quantum personæ ac digni-
 tati conuenit rebus tuis utere: quicquid autem super-
 effluere videris, totum ad munificentiā liberi alitatem
 que conuerte, & hoc quod luxuria exigit, quod amb-
 tio exposcit, quod turpis consumere appetit voluptas,
 incipe pauperibus dilargiri, peregrinos hospitio susci-
 pe, esurientem pasce, nudum operi, ære alieno oppres-
 sos redime, subsidia & grotantibus mitte, mortuis iu-
 sta exolue. Ita tibi pax ista publica bñ ac prospere succe-
 det, dum copiam præstat in opere subueniendi alienæ,
 deumque deinerendi . Pax autem priuata illa dicitur,
 quæ singulis iungit singulos, redditque concordes: ve-
 luti fuit David & Ionathas, Elias & Eliseus, Paulus &
 Barnabas . Hac tu iucunde frui poteris, si omnibus fa-
 cilem mitemq; te præstabis, si neminem lædes, & omni-
 bus quātū in te est, prodesse studebis: si iniuriam ma-
 gis pati quam inferre disces, vt dicere possis: Cum his
 qui oderunt pacem, eram pacificus: si denique tecum
 ipsemet pacem habebis, etiam cū alijs habere poteris.
 Qui enim secum ipse discordat, quomodo cum alijs fix-
 mā concordiam tenebit? Tecum autem pacem habe-
 bis, cum repugnātem carnem spiritus imperio subdide-
 ris, & concupiscentiæ motum compuleris obedire ra-

Pax pri-
uata.

De charitate Liber IIII. 271

zioni. Quod cum feceris, tunc demum & intrate animi tranquillitate perfrueris, & exterius nemo tibi erit molestus, quia tu nemini eris iratus ad lædandum aut malum aliquid optandum. Charitas tamen aliquando postulat ut irascamur, & irascendo pacem illi queramus qui peccando offendit. Siquidem irasci delinquentibus ut corrigantur, nihil est aliud, nisi eos reuocare velle ut & deo cui peccauerunt reconcilientur, & bonis omnibus morum sinceritate concordent. Tunc autem pace cum alijs composita recte utimur, cum eius finis potissimum est, ut deo placeamus. Nam pax quæ deo displacebit non pax dicenda est, sed malorum conspiratio; & odium potius erit eligendum, quam ad malum consensus. Quoniam & saluator noster cum idola vana cole, tium concordiam discindere pararet, non veni (ingr) pacem mittere in terram, sed gladium, veni enim separare hominem aduersus patrem suum, & filiam aduersus matrem suam, & nurum aduersus socrum suam, & inimici hominis domestici eius. Itaque multo magis proderit gladius, qui putrida membra a fano corpore separet, quam pax quæ morbidas partes fouens totum corpus corrumpi patiatur. Denique bonum est bellum illud quo dirimitur mala pax. Bonum est, inquam, cum uno oculo intrare in regnum cælorum, quam duos oculos habentem mitti in gehennam. Oculus qui scandalizat, quem pñci & abiçere iuberis, est amicus vel cōsanquineus, qui tibi blanditur, ut sibi in vota rei iniquæ confessum præbeas, opemue pñtes. Expedit autem eiusmodi hominis iniuria potius pati iniusta nō cōcedendo, quam cōcedendo benevolentiam amplecti. Omnium quippe hominum paci solius dei pax semper est præferenda, & pro hac vna omnium inimicitia subeundæ.

Matt. 10.

¶ De pace seruorum dei. Cap. vi.

Pax illa dei est, quæ bonorum animos mutuo amore deuincit, quæ Chfo scrumentes vnum corpus efficit. Et hi quidem idem volunt, idem nolunt, quia omnes pariter ad vnum finem deo placendi tendunt. Nō ē inter illos est & non, sed iuxta domini præceptū, est est, non

R. 3